

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7Er/358/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516204061
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:8516204061.3

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému: T. E., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom I. X, XXX XX I., v konaní o vymoženie 1.925,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z a s t a v u j e exekučné konanie.

II. Súd povinnému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

III. Súd trovy exekučného konania súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Ondášovi, Exekútorský úrad Košice, so sídlom Mlynárska 16, 040 01 Košice n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného zo dňa 20.10.2016, doručeného súdnemu exekútorovi dňa 24.10.2016 začalo exekučné konanie proti povinnému za účelom vymoženia pohľadávky oprávneného podľa rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-2212/15-MK zo dňa 6.3.2016, vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, zriadený záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina. Súdny exekútor následne doručil tunajšiemu súdu 28.10.2016 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č. k. 7Er/358/2016 - 30 zo dňa 5.12.2022 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Jána Ondáša o udelenie poverenia zamietol. Proti citovanému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 12CoE/5/2023 - 75 zo dňa 11.7.2023 uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Napadnuté uznesenie tunajšieho súdu tak nadobudlo právoplatnosť dňa 20.8.2023 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č. k. 12CoE/5/2023 - 75 zo dňa 11.7.2023.

3. Podľa § 243h ods. 1 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. a súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

4. Podľa § 44 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

5. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a cit zákonné ustanovenie súd exekučné konanie aj bez návrhu zastavil.

6. Podľa § 9a ods. 1 a 4 EP v znení účinnom do 31.3.2017, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí.

10. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. V sporovom konaní sa rozhodovanie o náhrade trov konania pri jeho zastavení spravuje predovšetkým zásadou procesného zavinenia zastavenia konania (§ 256 ods. 1 CSP). Výnimočne, ak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná, a to aj napriek tomu, že sú splnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania voči strane, ktorá zastavenie konania procesne zavinila (§ 257 CSP). Ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanom spore neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri rozhodovaní o povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť.

12. V tomto prípade súd dôvody hodné osobitného zreteľa nevzhladol, preto o náhrade trov prvoinštančného konania medzi účastníkmi tohto konania rozhodol postupom podľa vyššie citovaného ustanovenia § 9a ods. 1 EP a § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že povinnému ich náhradu nepriznal. Oprávnený procesne zavinil zastavenie exekučného konania tým, že podal nedôvodný návrh na začatie exekúcie, keďže nedisponoval spôsobilým exekučným titulom na jej vykonanie, preto oprávnený by v zásade mal povinnému nahradit' trovy konania. Povinný si však žiadne trovy konania neuplatňoval a zároveň z obsahu spisu nevyplýva, že by mu vôbec nejaké trovy v tomto konaní vznikli, preto súd rozhodol tak, že mu náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

13. Podľa § 200 ods. 5 EP v znení účinnom do 31.3.2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

14. Podľa § 196 EP v znení účinnom do 31.3.2017, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

15. Podľa § 47 ods. 3 druhá veta EP v znení účinnom do 31.3.2017, do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

16. V danom prípade, vychádzajúc z obsahu podania súdneho exekútora doručeného súdu dňa 19.12.2022, súd o trovách exekučného konania rozhodol tak, že ich súdnemu exekútorovi nepriznal, nakoľko súdny exekútor vo svojom podaní uviedol, že si v prípade zastavenia trovy exekučného konania neuplatňuje.

Poučenie:

Proti I. a III. výroku tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné.

Proti II. výroku tohto rozhodnutia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia, a to na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.